

(Kort bemærkning).

### Helge Sander (V):

Så fik vi afsløret en ny mærkværdig ting hos SF. Hr. Bjørn Poulsen fortæller, at vi skal have denne sag tilbage til ny udvalgsbehandling, fordi vi skal have kigget på alle disse forskellige organisationer, som har henvendt sig og gerne vil ind i en fordeling – dem, der, kan man sige, hører ind under almene kulturelle aktiviteter, græsrodsbevægelserne – mens hr. Stillinger for nu at redde lidt af det, som jeg har afsløret i dag, siger: Vi skal kigge på fordelingsnøglen. Det er jo to forskellige ting.

Fordelingsnøglen angiver blot, hvordan midlerne skal fordeles mellem idrættens organisationer, og det er klart, at det kan vi diskutere fra nu af, og indtil der ikke er nogen af os 179, der sidder i Folketinget længere, for det kan der aldrig blive enighed om. Men vi siger altså til den diskussion, som hr. Erling Christensen nævnte, at nu må vi køre, som det ligger fast, efter at der er brugt timer og timer både i organisationer og politisk osv. Den diskussion bestræber vi som afsluttet.

Det interessante er så, at SF heller ikke selv ved, hvad det vil med disse penge. Nogle vil have dem til helt andre ting, og hr. Stillinger & Co. vil have dem til idrætsformål.

Lad mig lige sige til bemærkningen om, at det måske ikke er de organiserede alene, der skal styre dansk idræt: Nej, det er det ikke, men hvordan er det, I vil støtte den uorganiserede idræt? Jeg har brugt den flere gange, men er det, når folk løber omkring en eller anden sø, eller når de løber i skoven, I vil uddele de penge, som I vil sætte af til den uorganiserede idræt? Jeg har aldrig set andet end én linje, der hedder: Til den uorganiserede idræt. Jeg mangler at få nogle bemærkninger nedenunder, sådan at jeg kan se, hvad det er, jeg skal tage stilling til.

### Glistrup (FP):

Blandt tidens mange dekadencer er en febrilsk sygelighed i retning af, at man absolut hu hej skal ændre, ændre, ændre på de ting, der har været. Det er efterhånden blevet sådan, at hvis man siger det samme i dag, som man sagde for et halvt år siden, så siger folk: Det er dårligt, det, du siger, for det er det samme, som du sagde for et halvt år siden; vi vil ikke høre på den grammofonpladerille mere. Derfor er det i sig

selv dårligt, når man fastholder sine synspunkter.

Regeringens bestræbelser i så henseende finder vi bl.a. udtrykt i, at den bestandig vil hente nye grundlag for pristalsreguleringen. Så skal det være den 1. januar 1981, så den 1. januar 1988 osv., og vi kommer nok også til at opleve, at den inden 2000-året for Kristi fødsel vil have lavet om på udgangspunktet for tidsregningen. Her har jeg et godt forslag til regeringen, nemlig at vi tager den 8. december 1988 som udgangspunkt, hvis vi absolut skal lave en ny tidsregning. Det er dagen, da Danmark går ind i en ny epoke, nemlig privatiseringens epoke. Og det er virkelig noget nyt og skelsættende.

Det forslag, vi her har til behandling, er i og for sig et godt forprang på, hvad dagen forhåbentlig vil bringe, nemlig at man så småt begynder at privatisere. Det, der tidligere var forbudt for borgerne overhovedet, det tillader man dog nu, men altså i statsregi. Det er dog trods alt et skridt i retning af privatisering.

Vi vil mægtig gerne have, at man går så langt videre, at man simpelt hen, som vi har begrundet det i betænkningen, ændrer dette forslag til tre ord, der bare siger: Lotto er tilladt. Alt er privatiseret, og staten, hr. Stillinger og de andre skal overhovedet ikke blande sig i noget som helst med lotto. Lad de mennesker, der kan drive lottodrift, finde ud af det og så bruge de penge, der kommer ud af det, til de elskerinder eller gode kulturelle formål, som de, der driver lottovirksomhed, nu gerne vil bruge overskuddet til. Så har vi løst alt det, man her har stået og snakket frem og tilbage om uden nogen som helst sammenhængende fornuft.

Men o.k., vi kommer altså foreløbig kun så langt, at vi siger: Lotto er statsdrift. Men så skal vi i gang med det næste spørgsmål: Hvordan skal staten dog bruge pengene, som man er så ivrig efter? Hvis man har fulgt en lille smule med i dansk statsøkonomis udvikling i de sidste mange år, skulle det nu ikke være så svært at finde ud af, hvordan staten skal bruge pengene. Der er ærlig talt nogle om budet, som gerne vil have lov til at bruge statspenge.

Men det er fuldstændig tåbeligt og forargeligt at gøre, som alle de andre partier i denne sal gør, der siger, at alt afhængigt af, om folk har mere eller mindre spillelyst, skal Kræftens Bekæmpelse eller idrætten eller andre gode – eller for den sags skyld dårlige – formål som Dansk